

Sessiz ığlık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Ekim 2019

“Tabuttan can sızar mı?
Sızıyor işte! Bir kalemden mürekkep?
Karanlıktan ışık? Sızıyor!
Bir kadın sessiz diye çiçekten
Sensiz diye cennetten geçer mi? Geçiyor!
İşlediği yaşmaklardan siliyor parmak izlerini.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla
Güneş bir kez daha doğuyor ölümlü gecedem.”
(Ömer Erdoğan)

Zamanın mürşit tınısı,
Farkındalığa müsait elzem bir yaptırım:
Sessizlięin cürümü belki de o mihenk taşı
İssiz tebaası muhalif güçlerin
Oysaki ben bir göçmen kuş olmaya ant içmiştim.

Miğferim, minderim:
Ehli beyit sevdam
Kazasını kılamadığım ölü iklim
Ne feveran yürekten sızan
Ne de tekmili yüzü suyu hürmetine
Günün
Başımı alamadığım hazan yüklü hezeyan
Üstelik her mevsimde serildiğim
Bir iek bahçesi
Muzdarip olduğum dikenlerim
Gülmeyi öğreten elbette Rabbim.

Zanlar iken firar eden
Cehennemden:
Geçit vermeyen her koza/lak
Yakalandığım zamansız yasım
İmsak'te saklı maruzatım
Sonlanmasam da sonlandırmaya az kaldı.

Üfüren aşk,
Üfleyen kuşlar
Her şafak vakti
Yığılıp da kaldığım soğuk mezar taşı:
Oysaki diriyim
Ah, bir de dinginliğe yelken açsam.
Zaaflarımdan arınıp da
Uçtuğum mavi gözlü dünyam
Masum kalmaya gönüllü
Mazlumluğum babamdan miras.